

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: 2009 O 013b

Datum uitspraak: 25 mei 2010

Het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te 's-Gravenhage heeft de navolgende beslissing gegeven inzake de klacht van:

A
wonende te B,
klaagster,

tegen:

C, psychotherapeut
werkzaam te D ,
de persoon over wie geklaagd wordt,
verder te noemen de psychotherapeut

1. Het verloop van het geding

Het klaagschrift is ontvangen op 20 januari 2009. Namens de psychotherapeut heeft mr. E.J.H. Gielen, advocaat te Utrecht, een verweerschrift (met bijlagen) ingediend, waarna partijen hebben gerepliceerd en gedupliceerd. Partijen hebben geen gebruik gemaakt van de gelegenheid om in het vooronderzoek mondeling te worden gehoord. De mondelinge behandeling door het College heeft plaatsgevonden ter openbare zitting van 30 maart 2010. Klaagster en de psychotherapeut zijn verschenen en hebben hun standpunten mondeling toegelicht. Klaagster heeft pleitnotities overgelegd. De psychotherapeut werd ter zitting bijgestaan door mr. Gielen, die een pleitnota heeft overgelegd.

2. De feiten

Van de volgende feiten kan worden uitgegaan:

- De psychotherapeut is werkzaam bij E, vestiging D. E is een centrum voor ambulante forensische psychiatrie en voorts een erkend behandelinstituut voor huiselijk geweld.
- In de periode van 4 december 2007 tot en met 13 januari 2009 is klaagster behandeld door de gz-psycholoog F, werkzaam bij E in verband met huiselijk geweld. De echtgenoot van klaagster was onder behandeling van de psychotherapeut. Er is een behandelplan voor klaagster opgesteld gedateerd 26 maart 2008.
- Naast ongeveer 40 individuele gesprekken tussen klaagster en de gz-psycholoog hebben een aantal 4-gesprekken (klaagster en de gz-psycholoog samen met de echtgenoot van klaagster en de psychotherapeut) plaatsgevonden en een tweetal spiegelgesprekken.
- Het spiegelteam is een team van gz-psychologen/psychotherapeuten en systeemtherapeuten. Een spiegelgesprek heeft als doel de behandelaars, in casu de gz-psycholoog

en de psychotherapeut, te adviseren over mogelijke aanpak van de problematiek, indien een behandeling dreigt te stagneren. De behandelaar blijft verantwoordelijk voor de behandeling.

- Naar aanleiding van de eerste gezamenlijke gesprekken, zijn klaagster en haar echtgenoot apart van elkaar gaan wonen met een bezoeksregeling voor de kinderen. Na het eerste spiegelgesprek op 11 november 2008 is klaagster weer gaan samenwonen met haar echtgenoot. Op 9 januari 2009 heeft de echtgenoot van klaagster het huis weer verlaten.

- De spiegelgesprekken hebben plaats gevonden op 11 november 2008 en op 18 januari 2009.

- In een gesprek op 9 december 2008 van klaagster met de gz-psycholoog en de handelend psychotherapeut van de echtgenoot van klaagster is de diagnose borderline persoonlijkheidsstoornis genoemd. Bij brief van 17 september 2009 heeft G, klinisch psycholoog, op verzoek van klaagster verklaard dat hij bij haar geen persoonlijkheidsstoornis in de zin van de DSM heeft kunnen vaststellen.

3. De klacht

Klager verwijt de psychotherapeut kort samengevat dat hij:

1. onvoldoende de ernst van de situatie van huiselijk geweld waarin klaagster en haar kinderen leefden heeft onderkend, daardoor niet de juiste hulp heeft geboden en daarmee klaagster en haar kinderen onnodige veiligheidsrisico's heeft laten lopen,
2. verkeerde diagnoses bij klaagster en haar partner heeft gesteld en
3. procedurele fouten heeft gemaakt in strijd met de Wet op de Geneeskundige Behandelings Overeenkomst (WGBO).

4. Het standpunt van de psychotherapeut

De psychotherapeut stelt zich op het standpunt dat er geen sprake is van schending van een tuchtnorm, zoals omschreven in artikel 47 van de Wet BIG.

5. De beoordeling

De psychotherapeut is de behandelaar van de echtgenoot van klaagster geweest. In die hoedanigheid is hij in de 4-gesprekken en de spiegelgesprekken betrokken geweest bij de behandeling van klaagster. De psychotherapeut was echter niet de behandelaar van klaagster. Voorzover de klachten de behandeling van klaagster betreffen kan hem derhalve geen verwijt worden gemaakt. De klachtenonderdelen worden in zoverre als ongegrond afgewezen.

Voorzover de klacht gericht is op een onjuiste diagnose bij de echtgenoot van klaagster, wordt klaagster niet ontvankelijk verklaard. De echtgenoot van klaagster is wilsbekwaam en niet is gebleken dat hij met de klacht instemt. Klaagster is ten aanzien van de behandeling van haar echtgenoot derhalve geen rechtstreeks belanghebbende in de zin van artikel 65 van de Wet BIG

6. De beslissing

Het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te 's-Gravenhage beslist als volgt:

Verklaart klaagster deels niet-ontvankelijk in haar klacht en wijst de klacht voor het overige af.

Deze beslissing is gegeven door: mr. P.A. Offers, voorzitter, drs. P. Citroen en drs. J.N. Voorhoeve, leden-psychotherapeuten, bijgestaan door mr. V.J. Schelfhout-van Deventer, secretaris en uitgesproken ter openbare terechtzitting op 25 mei 2010.

voorzitter

secretaris

Tegen deze beslissing kan binnen zes weken na de dag van verzending van het afschrift ervan schriftelijk hoger beroep worden ingesteld bij het Centrale Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg door:

- a. de klager en/of klaagster;
- b. degene over wie is geklaagd;
- c. de hoofdinspecteur of de regionale inspecteur van de volksgezondheid, wie de aangelegenheid uit hoofde van de hun toevertrouwde belangen aangaat.

Het tot het Centrale Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg gerichte beroepschrift wordt ingezonden bij de secretaris van het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te 's-Gravenhage, door wie het binnen de beroepstermijn moet zijn ontvangen.